

MINDSZENTI LAP

VEGYES TARTALMU HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre	4 frt.
Fél évre	2 "
Negyed évre	1 "

Megjelenik minden vasárnap reggel.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Tary Endre ügyvéd saját házábanál.

Hirdetések és nyiltéri közlemények a lap részére jutányos áron vétetnek föl.

Bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Kossuth Ferenc Mindszenten.

Ünnepet ült november 13-án Mindszent községe. Egy győzelmes hadvezér lélekemelő bevonulását ünneplte. Lerázta ez alkalommal súlyos bilincseit az örök igazság és kilépett gondosan örzött sáncaiból a hazaszeretet, hogy egymással karöltve koszoruzza meg a dicső hadvezért, ki nem a modern hadviselés öldöklő fegyverei nyomában kelt pusztulás romjai felett dicsekszik diadalával, hanem az igazi honszeretet lángját csipegettetve százazrek szívébe; egyik kezében a béke olajágát, a másik kezében pedig a törvény és törvényes rend tisztelét tartva, hirdeti a szent ígéretet, melyeket Ő a magyar nemzettel együtt a megdicsőült Kossuth Lajostól testvérként örökölt.

Dicsőséges mult dicső emlékei azok, melyeket Kossuth Ferenc fenkölt szelleme fölébreszt a magyar nép szívében, fényes világlatba helyezi a félreértéseket s egyetlen szavának varázserejével kiegyenlíti az ellentéteket.

Egyszerű megjelenése elég volt arra, hogy az országos függetlenségi pártban már évek óta nyilvánult ellentéteket kiegyenlítse; egyetlen szavába került, hogy Mindszentben sajnosan tapasztalt pártviszály éle elvétessék és a vezérférfiak egymás iránti türelmetlensége megszűntessék. „Együtt dolgozzunk egyesült erővel a haza javára.” Ez jelszava, melyet a mérhetlen kitartással párosítva, mit e körutja alkalmával tanusít, nem lehet kétség, hogy erő és akarat együtt dolgozik a nagy férfiuban, kit a haza nemője Kossuth Lajos adott és nevelt a magyar nemzetnek.

Olaszthon szabad földjén a szabad eszmék országában tanulta ismerni a szabadságot és eljött haza, hogy a szabad nemzetek legalkotmányosabb nemzetét, a magyart tanítsa arra, mi a szabadság! — mi a szabadság, mit mindenkinek egyformán megadott a szabad természet és mi a szabadság, mit az alkotmányos törvények adnak meg egy szabad nemzetnek.

A nimbus, mely körül veszi benne Kossuth Lajos fiát, magukkal tehetetlen aggodat szólit ki egyhangu nyugalmukból; életerős férfiakat buzdit magasztos tettek és ifju sziveket títzel fel a király, a nemzet, a haza iránti kötelességek buzgó teljesítésére és Ő egy koszoruba gyűjti mindezeket, hogy egymást segítve és támogatva munkáljanak a haza javára.

Nem kérdi az elaggott honvéd, kinek egykor villogó kard volt hazája védelmére férfi kezében; nem kérdi a földmivelő, ki egykor csak paria volt e hazában; nem kérdi az ifju nemzedék, mely hazánk történelmének dicső lapjait olvassa, mit akar Kossuth Ferenc? Csak azt tudja mindenik, hogy Ő Kossuth Lajos fia, csak azt tudja

mindenik, hogy Kossuth Lajos atyja volt e nemzetnek és így mint édes testvérét öleli Őt szerető keblére.

Ha a nagy városok robotot nem ismerő jelen nemzedéke tárt karokkal fogadta és fogadja Kossuth Ferencet, minél inkább megkellott nyilatkozni a hála és szeretet érzelmeinek Mindszentben, hol még ma is élnek emberek, kik a — már a történelemnek átadott — jobbagyság korszakát még izlették.

Aggok és ifjak, nők és férfiak egyaránt odasereglettek az egykor a világot beárnyékolta nemes törzs első hajtásának jótékony árnyéka alá. Összegyűjtötték és oda vitték drága emlékeik tárházát, rajongó keblük honfi szerelmét, gyöngédségük öszönét, tetteik hatalmát és mindezt a legnagyobb tisztelettel adták át Kossuth Ferencnek, ama nagy tünnetéssel, melyet senki sem rendezett, mely mégis oly fenségesen sikerült, hogy a hivatalos és nem hivatalos körök egyiránt tanuságot vehetnek róla.

Jól esik az a tudat, hogy a magyar ember bármily körülmények közé jut is, nem tagadja meg önmagát és mindenkor kész benső, igaz érzelmeinek kifejezést is adni, mely ez alkalommal e három szóban foglaltatott össze:

Eljen Kossuth Ferenc!

A bevonulás.

A község küldöttsége a mártélyi állomáig ment az érkező vendégek elé, hol azokat a község nevében és megbizásából Papp Ákos jegyző üdvözölte és ugyanott Kossuth Ferenc rövid köszönet nyilváníttása után vonatra szállva, érkeztek Mindszentre.

A pályaudvaron a nemzeti zászlók díszes csoportja alatt ott láttuk Mindszent község intelligentiáját pártkülönbség nélkül, ott láttuk a község, a 48-as kör, a függetlenségi kör és a hődmézvársárhelyi honvéd egylet díszes zászlóit és több magán zászlót. A perronon elől fehérbe öltözött leányok képezték sorfalat és a vonat beérkezéssel egy-egy díszes bokrával lepték meg Kossuth Ferencet és Helfy Ignác képviselőt.

Keller Lajos plébános ur üdvözölte ezután az érkezőket hazafias lelkesedést és honfői szeretetet tanusító kedves beszéddel, melyre Kossuth Ferenc látható meghatottsággal jelentette ki, hogy szives készséggel engedett képviselőnk, Helfy Ignác azon kérésének, hogy Mindszentet vegye fel köruti programjába és e kedves kötelességének teljesítésekor annál inkább örül elhatározásának, mert a szives fogadtatásból arról van meggyőződve, hogy Mindszent községének szivesen látott vendége lesz.

Ezután bemutatta Lakatos Miklós és több kisérő barátait és a község folytonos éljenzése között elfoglalta a számára kijelölt helyet Weisz Lőrinc polgártársunk díszes kocsiában, melyet ez alkalomra teljesen a község rendelkezésére bocsájtani szives volt.

Lassu lépésben indult meg ezután a menet és jóllehet, rendezésről egyáltalán szó sem volt, maga az értelmes közönség oly példás rendet tartott, hogy bármely rendezés diszéré válhatott volna. Igaz, hogy a sáros uton csak lassan haladhatott és hogy a menet sorrendje egészen megváltozott, teljesen hátul maradtak, kiknek elől kellett volna menni, de azért senkinek sem jutott eszébe sem zugolódni, sem pedig tolongás által a példás rendet zavarni. Már az „Uj-Világ“ és Keresztes Ferenc vendégüljö között felállított diszkapukhoz ért a menet eleje, mikor a fehérbe öltözött leányok és zászlók a temető sarkánál — majdnem egy kilométernyi távolban — kibontakoztak. Megtalálta azonban helyét mindenki a piactéren felállított szónoki állvány körül, míg maguk a vendégek a község házához hajtottak, hol az előjáróság nevében Konc Lajos II-od jegyző üdvözölte az érkezőket, melyre Kossuth Ferenc és Helfy Ignác rövid köszönetnyilváníttása és a község háza hivatalhelyiségei megtekintése után a menet vissza fordult és a piactérrre hajtottak. Szünni nem akaró éljenzés fogadta az érkezőket, kik is az emelvényen foglaltak helyet.

Beszédek.

Elsőnek Helfy Ignác a kerület országgyűlési képviselője lépett az emelvényre. Kedves kötelességének tartván — ugymond — hogy Mindszent polgárságát, az ő szeretett választóinak szömét, hazánk megdicsőült fia, Kossuth Lajosnak Ferenc nevű fiával megismertesse, hogy ezáltal is megmutassa, mily nagyra becsüli és magára a függetlenségi pártra, ugy mint még az országra nézve is mily fontos pontnak tekinti községünket. Ez ünnepélyes alkalommal beszámolója abból áll, hogy elhozta Kossuth Ferencet, kit ennél meg is kér, hogy szóljon az őt szeretettel környező közönséghez.

Eljen riadal fogadta e szívélyes bemutatót s mikor Kossuth Ferenc az emelvényre lépett, magasra emelt kalapok és lobogtatott kendők tábora üdvözölte s az öröm és lelkesedés könnyüi voltak az első üdvözlés gyémánt tükrei.

„Szivesen jelentem meg — ugy mond — Helfy Ignác választókerületében, mert Ő édes atyámnak egyik legjobb barátja volt és közöttük az első helyet foglalta el, annyira, hogy tényleg megérdemlette a „Kossuth palatinusa“ megtisztelő elnevezést. Családi életünk ugy összeforrt — ugy mond — Helfy tisztelt barátommal, hogy dicsőült atyám fontos nyilatkozatát mindig Helfy barátunk utján hozta nyilvánosságra s én magam is szükségét érzem vele sok fontos dolog közlését s különösen is édes atyám iratai rendezése körül nem nélkülözhetem bölcs támogatását.

„En, uraim — folytatja — sokáig voltam számkivetésben, de eddig a hazáért csak egy kötelességet teljesítettem: szenvedtem. Most más tér nyilik meg eítottam. A haza iránti kötelesség terén, békés utakon járva küzdeni fogok a mai alkotmány megváltoztatásáért, melyet rossznak

tartók. Magánember sem tűrné másnak a bántartásába való beavatkozását, az állam pedig, mint polgárok összessége szintén rossz néven veheti. Míg ez az alkotmány van, a törvényt respektáljuk, de dolgozunk azon, hogy az ország megváltoztassa, mert a jelenlegi helyzetet károsnak tartjuk.

A beszédet riadó éljenzés fogadta, mely egyiránt a kitünő szonoknak mint *Kossuth Lajos*, az urbériség eltörlője, a jobbgyság fölszabadítója stb. fiának és utódjának szollott. *Lakatos* és *Endrey* képviselők szollottak még közkívánatra az egybegyült néphez és *Kossuth Ferenc* még egyszer szívélyesen megköszönve a fogadtatást, a vendégek az egybegyült közönség folyton éljenzése és kísérete mellett szállásukra a rom. kath. plébániára hajtottak.

Küldöttségek.

Rövid pihenő után *Kossuth Ferenc* több küldöttség tisztelgését fogadta és mindenikkel párt-szinezet nélkül a legszívélyesebben érintkezett. Végül a „függetlenségi kör“ is tisztelgett *Haasz Juda* vezetése mellett és — úgy látszik tévedésből — a „függetlenségi és 48-as párt“ nevében mutatták be tiszteletüket, mit *Kossuth Ferenc* — úgy látszik — észre vévén, a párt egységére, összetartásra és egyöntetű működésre kérte fel a jelenvoltakat és nyomban beható tanácskozás alá vette e kérdés megoldásának lehetőségét és az mint lapunk más helyén közölve van, még a nap folyamán sikerült is. A 48-as kör fogadtatása még a beszéd tartása folyamán délutánra határozatván meg, ez alkalommal a kör tagjai zászlójuk alatt, saját helyiségükbe visszavonultak.

Látogatások.

A küldöttségek fogadása után *Helpy Ignác* képviselő ur látogatásokat tett a községben és pedig párthivei között első sorban is *Tary Endre* ügyvédet tisztelte meg látogatásával, kihez és családjához már évek óta — ugyszólván — bizalmas családias viszony fűzi, e látogatás is inkább a megszokott házigazdának, mint a párt-embernek szóllott, ezt azonban nem úgy vette az ünnepségek tiszteletére a 48-as körben együtt volt párthivek és mihelyt észre vették a kellemes meglepetést, nyomban követték elnöküket lakására és ott tiszteltek nagyszámban a képviselő urnál, mely alkalommal szóba jött a függetlenségi párt ügye is. Majdnem egy órát időzött itt a képviselő ur és folytatta magántermészetű látogatásait.

Délután 4 órakor *Kossuth Ferenc* meglátogatta a „Függetlenségi kört“ barátai társaságában, hol őket *Szilágyi Ferenc* elnök fogadta, mire *Kossuth Ferenc* megköszönte a jelenvolt közönség lelkes ovatioját és a helyiséget megtekintve, a 48-as körbe hajtatott.

A 48-as kör küldöttsége már épen készült — program szerint — *Kossuth* lakására, mikor a látogatás kellemes meglepetése érte. Az egybegyült kör tagok és vendégek ovatioi között vonult be *Kossuth Ferenc* a kör olvasó helyiségébe, hol őt *Tary Endre* elnök szíves barátsággal üdvözölte. Itt állapított meg azután *Kossuth Ferenc* és az összes jelenltak egyhangú ohajtására, hogy a párt egysége biztosítása végett bizsának meg a jelenlévők a maguk közül egy küldöttséget, mely 6 órakor *Kossuth Ferenc* lakásán a függetlenségi kör küldötteivel érintkezve egyezzenek ki és a párt egységét a jövőre biztosítsák.

Ezek után a vendégekkel a kör elnöke megismertette a kör helyzetét, bemutatta könyvtárát, tagjai névjegyzékét, félretett emlékeit és végre arra kérte a vendégeket, hogy nagybecsű látogatásuk kedves emlékeül a kör összes gyűléseiről vezetett jknyvbe neveiket bejegyezni sziveskedjenek. a mit készséggel teljesítvén, a

látogatás véget ért és *Kossuth Ferenc* haza, *Helpy* képviselő pedig további látogatásra vonultak.

A kibékülés.

Este 6 órakor fogadta *Kossuth Ferenc Helpy* és *Lakatos* képviselők társaságában, a függetlenségi kör *Haasz Juda*, *Szilágyi Ferenc*, *Pap Mihály* és *Kovács Imre* — és a 48-as kör *Tary Endre*, *Korom Gáspár* és *Lantos Lantos* tagokból álló küldöttségeit és rövid eszmecsere után kitűnt, hogy a pártban észlelt ellentétek egyszerű félreértésen alapultak és mindkét ez alkalommal ünnepélyesen kijelenti, hogy politikai párt szempontból ugyanazon függetlenségi és 48-as párt alapján áll, melyet *Helpy Ignác* képviselő ur vall; *Helpy Ignác* képviselő urhoz tántrithatlanul ragaszkodik és minden törekvését odairányozza, hogy ezen álláspontját bárkivel szemben is megvédje és érvényre juttassa, minden más törekvést a párt ellenségének és így közös ellenfélnek tekintvén, közös egységtérrel utasít vissza. Ezen, bárcsak szóbelileg tett nyilatkozatok kölcsönös közadás által megerősítették. Valjon elegendő-e ezen kölcsönös nyilatkozat a párttagok kibékítésére, azt ez alkalommal nem kutatjuk, de mindenesetre már az is nagy előny, hogy az ellentétek találkoztak s nem zárkoztak el a kibékülés lehetőségétől. „A harag rossz tanácsadó,“ — mondja a közmondás — és *Mindszent* község nem olyan gazdag közügyeiért buzgólkodó áldozatkész tagokban, hogy ilyenek közül csak egyet is nélkülözhetne, ezért kívánatos, hogy mielőbb következzenek be egyébként is a kibékülés, melyből valamit mindenki és legtöbbit csak maga a közügy nyerhet.

Elutazás.

Szerdán, nov. 14-én minden előirt program nélkül, már kora reggel gyülekezett a lakosság zászlók alatt a vendégek lakása előtt, hová a lovasok is felvonultak és így elérkezvén az indulás ideje, zászlók alatt vonult ki a menet a vendégekkel együtt az állomáshoz, hol már szintén lelkes tömeg várakozott. Bérkezvén a vonat, *Keller Lajos* szép szavakban bucsuzott el a kedves vendégektől és *Kossuth Ferenc* megköszönve a szíves fogadtatást, többektől ismételt kezét szorítva, kíséreléssel együtt vnzatra szállt. Elébe jött a szegváriak küldöttsége *Rác András* vezetése alatt és elkísérte őket több mindszerenti polgár.

Szegváron

szintén impvzans volt a fogadtatás. *Bécay Sándor* jegyző üdvözetére *Kossuth* abbeli reményét fejezte ki, hogy a magyar nép egyforma lelkesedéssel karolja föl *Kossuth Lajos* eszméit.

Majd *Helpy* üdvözölte kerületét, később pedig zenező mellett a község házára hajtatott, hol fehérbe öltözött leányok sorfalat álltak és virágokat hintettek. Sebők *Adolf* orvos beszédere *Kossuth* válaszában hangsúlyozta, hogy a tapasztalt lelkesedés följosította arra a reményre, hogy az eddigi káros visszavonás megszűnik s hogy a függetlenséget kivivhatják.

Ezután a község házatól a régi megyeháza előtti *Kossuth*-térre vonultak, hol *Kossuth Ferenc* lelkes éljenés közt légett a tribünre és megköszönte a lelkes fogadtatást.

„Magyar hazánk — mondá — ezer éves s mégis fiatal. Fiatalsága a magyar nép lelkesedéséből ered. A fiatalságnak legjobb tulajdona a lelkesedés, mely áldozatra és hazaszeretetre buzdít. Mikor a magyarok atyja ravatalánál megjelentek, meggyőződött, hogy zeretüket fiaitól sem fogják megtagadni. E szeretetet azért ohajtja, mert csak ezzel vivhatja ki a haza függetlenségét. Atyja elérte a népszabadságot, de nem érhette el függetlenségét, erre törekszik ő, a mai helyzetnek megfelelően.

Utána *Lakatos*, *Balogh János* és *Sima* a intéztek lelkes szavakat a néphez.

11 órakor villásreggeli volt a megyeház termében, számos felköszöntővel. *Kossuth* azt mondá, hogy most, mikor először van a megyeházban, érzi magát hivatva a megye fontosságát hangsúlyozni, mely intézmény eltörlésével szemben állást foglal.

Szegvárról még az nap, a délutáni vonattal

Szentesre

érkezett. Itt a város négyesfogátán *Aradi Kálmán* kapitány oldalán hajtatott a városba. A fogatot 30 kocsis kísérte. A város határát képező *Sáphalomnál* lovas-bandérium állt a menet élére. A vásárhelyi-utca végén fényes diadalkapu volt fölállítva, melynél *Burián Lajos* polgármester üdvözölte nagy éljenzés közepette *Kossuth Ferencet*, ki megköszönte a szíves fogadtatást.

Innen aztán óriási néptömeg kísérte zenező mellett a városba. A menetben vagy huszezen lehettek. A község házána a gimnáziumi ifjuság nevében *Ónodi Sándor* tanuló üdvözölte. A polgári iskola előtt száz fehér ruhás leány és a szentesi hölgyek üdvözölték *Kossuthot*. Kocsiját virágokkal szórták tele.

Innen a városházára mentek, hol *Hegyi Csongrádi* plébános intézett hozzá rövid beszédet, kérve *Kossuthot*, hogy jöjjön minél előbb *Csongrádra*.

Kossuth ezt megígérte. Később a társaság kivonult a *Kossuth*-térre, hol *Kossuth* nagyhatású beszédet mondott; lényegében természetesen nem mondott mást, mint eddigi körútjában mindenütt. Utána a többi képviselők beszélték.

Két órakor ebéd volt a *Kaas*-szállodában. Este fáklyás-zene.

Este még bankett volt tiszteletére, melyen *Sima* orsz.-gyűlési képviselő szóllalt föl először, megeafolva azt, mintha *Kossuthot* *Szentesen* nem az egész város, hanem csak a függetlenségi fogadták volna.

Kossuth Ferenc erre egy nagyszabású beszédben adta elő egyrészről lélekelmélő fogadtatásának kedves emlékeit és másrészről elleneinek alaptalan támadásaival szemben keserű tapasztalatait, a többi közt ezeket mondá:

„En már megszoktam, bár még igen rövid idő óta vagyok e hazában, hogy mindenféle föltevésekkel illesenek és minden módon gáncsokodnak abban, hogy körutra indultam; a többek közt azt mondják, hogy népszerűséget megyek keresni, (Nagy zaj, fölkiáltások: Nincsen rá szüksége!) azt mondják, hogy nincsen jogom utazni, mert nem vagyok magyar polgár. (Az a mi szívünkben!)

Hát, uraim, ez furcsa dolog! Hisz mindenkinek van joga utazni, legyen az magyar, vagy nem magyar polgár.

Bár sok nem magyar utazná be az országot! Ha a magyar nép szívesen lát, lelkesedését nem én provokálom, meg van az szívemben, ki ömlik az szívéből nem én rá, ki senki vagyok, hanem azon szent emlékre, melyhez méltó lenni életem célja. Azt mondják, népszerűséget megyek keresni, és ha úgy volna is, mi lenne abban különös, hogy egy közpályára lépendő ember népszerűséget keres? hogy egyedül álljon, de a szavazó polgárok vele legyenek. De én nekem nincs szükségem népszerűséget keresni, mivel a *Kossuth*-névnek erre szüksége nincs, mint arra sem szorult rá, hogy ezen név viselője ajánlja magát a magyar népnek. Miért nem fogadtatik el utamnak egyszerű indokolása? bármennyiszor ismétlem, hogy hogy azért utazom, hogy megismerkedjem a magyar néppel, azon haza népével, melytől én 44 évig voltam távol, fiai kötelességemet teljesítve, kerülöm a politikai fejtegetéseket és kijelentéseket, de természetes az, hogy kijelentem, miszerint atyám elveihez hű maradok, lássák szerénytelen leszek, — mert azt hiszem, hogy a magyar nép végre is nem fogadhatja máskép, mint szeretettel azon embernek fiát, a ki a magyar népnek apja volt.

En tehát, uraim, nem azért utazom, hogy propagandát csináljak, el fog jönni ennek is az ideje, de csak akkor, ha valaha képviselő leszek.

Uraim, hogy haraguk föllobbanása után nevéssünk is és hogy még inkább dokumentáljam, mennyire hozzáálltak ahhoz, hogy engem rágal-mazzanak, elmondom azt, amit egy mai lapban olvastam jóízű mosolyal ajkaimon. Azt olvastam egyik lapban, hogy talán nem is igaz mintha én 44 évig távol lettem volna, ugylátszik, hogy ő jobban tudja ezt mint én, (Nevetés) úgy lát-szik, hogy a koronázás idejében én vissajöttem, e lap szerint és hogy álnév alatt bemutatam megaa Andrássy Gyulának, a ki pedig engem az emigrációból ismert, mert tudvalevő, hogy Andrássy is emigráns volt azután, hogy édes apámnak Törökországban követje volt. A mese azt regéli, hogy Andrássy ráismert az én karakterisztikusnak nevezett arcomra. Nézecek meg engem, vajlon karakterisztikus arcom van e? (Nagy nevetés) és így szólított volna meg:

— Hát Ferenc öcsém, mért jöttél ide?

Ezen megazólításra én elsápadtam volna és be is vallottam — a mi részemről nagy ügyetlenség volt — (Derütség) hogy én azért jöttem, hogy a koronázást megakadályozzam. (Nagy derütség.) Erre nekem Andrássy azt mondta, hogy jobb lesz, ha nem teszem, mert elfogat. En ettől megijedtem (Nevetés) és el-utaztam. De mielőtt elutaztam volna; képzeljék csak uraim, mit csináltam? Elrendeltem, hogy bombákat és puskaort rakjanak mindenfelé, hogy fölrobbanjon a koronázási domb (Óriási derütség.)

Na uraim, ha onyire megyünk, azért, hogy engem gyanúsitgassanak, akkor megvallo-m nagyon mulatságosnak tűnik föl előttem a gyanu-sítás és látom, hogy önök is mulatságosnak talál-ják. (Óriási derütség.)

Beszéde folyamán a lelkes közönség Fekete Mártont megtett „Cseh“ Mártonnak és végezetül Kossuth Ferencet hosszasan megéltjezte, ki is Helfy Ignác rövid beszéd után vissza vonult.

Csongrádon

a diadalkapunál Hegyi Antal a szépen földiszított községházánál pedig Csemegi Antal bíró fogadta Kossuth Ferencet, ki itt is megköszönte az ová-tiót és röviden elmondva utazása célját s tovább folytatták utjokat Fegyeházán át Budapestre, hol megpihennek, hogy a Debrecenben reájuk váró lelkes fogadtatásokat ujult erővel élvez-hessék.

Az ünnepségek rendezése.

Lapunk mult számában megirtuk, hogy a község képviselete az ünnepélyek rendezésére bizottságot küldött ki és megis állapította egész délig a programot, az estét pedig a körök, illetve a közönségnek hagyván fel.

Azt is megirtuk, hogy a rendező bizottság a bankettek tartását illetőleg nem tartotta be a közgyűlés által kitűzött programot, mert a szerint az ebédnek Keresztes Ferencnél kellett volna lanni, még pedig korlátlanul az össz pol-gárság részvételével és a helyett, hogy az estét a körök illetve polgárságnak szabadon hagyta volna, Keresztes Ferencnél este is hiva-talosan bankettet rendezett.

A következmény megmutatta, hogy úgy lett volna jobb, amint azt a közgyűlés elhatározta, mert így is a 48-as körben több mint 200 an vettek részt az estélyen és mégis Keresztes Ferenc helyiségében bár zsuffolásig megtelt, nem vehetett mindenki részt aki akart, tehát igaz, ahogy olyan helyiség nincs Mindszenten, a mely ez alkalommal az összes résztvenni akar-ka-t b fogadta volna. Mégis miért volt olyan nagyon a rendezőség ellene a 48-as körben tar-tott estélynek? Miért kellett még azt is dobolni és publikálni, valamint az ivhordozó kisbírák által hirdettetni, hogy csak Keresztes Ferenchez

irjanak alá az ivnek, mert máshová Kossuth ugy sem megy. Azt csak a rendező bizottság tudja, hogy pedig sem ebben, sem sok másban nem volt igazsá, azt a következmények megmutatták.

A nélkül, hogy bárkit is sérteni akarnánk, még azt is kénytelenek vagyunk megjegyezni, hogy bizony az ünnepségek rendezésével maga a bizottság vajmi keveset törődött. Száz-as bizott-ságot rendelt ugyan meghívni a rendezések rend-fentartásra, de talán egyet sem hívott meg, legalább arra matatott az a fejetlenség, a mi a vasuti állomásnál kifejezésre jutott és csak hála a vasuti főnök tapintatos és erőlyes fellépésének, nem okozott alkalmatlanságot a vendégeknek. Igaz, hogy már egész napon Kossa, Szabó és Vidovich főrendező urakat már sehol sem lehe-tett látni vagy csak néma szemlélők maradtak és csak melleleg említjük, hogy a lovasok ki-rendelése és ellátása, valamint a szószék és emelvény felállítása sok más egyébvel azon 48-as kör műve maradt, melyet az ünnepségek-ből minden áron mellőzni akartak. Valóban csodával határos, hogy az egész fiaakót nem mondott, de hát úgy látszik, hogy ha a kikül-dött rendezőség csak felső parancsra tud lelke-sülni és rendelkezni, a község hazafias közön-ségének meg semmiféle rendezés sem kell akkor, ha valamit, úgy mint ezt a fogadtatást szívőből óhajta és bensőleg érzett örömét és lelkesedé-sét kifejezni akarja. Jó volt tehát a mint volt és szent a béke.

UJDONSÁGOK.

— **Társas ebéd.** A megérkezés napján déli 1 órakor kezdődőleg társas ebéd volt Stern Salamon vendéglőjében Kossuth Ferenc és a többi vendégek tiszteletére, melyen minden tisztességes polgár részt vehetett ugyan mégis az előbb el-hibázott határozatok tolytán jóformán az intelli-gentia — de ez már pártkülönbség nélkül vett részt. Az ebéd kezdetén ugyan Haasz Juda — úgy látszik egyik főrendező — kijelentette ugyan, hogy az inkább családias jellegű lévén, tekintet-tel a szeretett vendég Kossuth Ferenc nagymérvű törődöttségére, pohár köszöntők mellőztessenek, mégis bár apró, de azellemes pohár köszöntőkben nem volt hiány, sőt már majdnem bele melege-dett a társaság, mikor a zsidó hitközség nagy-számu küldöttsége, élén rabbijával egy szép beszéd kíséretében átnyújtotta Kossuth Ferenc-nek az emléktábla fölállítására vonatkozó, a helybeli nyomdában csinósan kiállított közgyü-lési határozatot és egyben meghívta őt és ven-dégeit a leleplezési ünnepélyre. Kossuth Ferenc-nek a küldöttség részére adott igen szívélyes válasza után az egész társaság csakhamar fel-kerelkedett és a zsidó templomba ment, hol már ekkor a körök és egyetek zászlóik alatt jelen voltak és az ünnepség nyomban megkezdődött.

— **Társas vacsora** a 48-as körben, tekin-tettel a rendezőség szives figyelmére, fél 7 órára tétetett a kezdet, a mikor is az összes vendé-gek a zsuffolásig megtelt kör helyiségében álta-lános öröm és lelkesedés között megjelentek. Helfy Ignác mutatta be itt a vendégeket, mire Kossuth Ferenc lelkes felköszöntőben éltette a hazafias polgárságot és különös örömét fejezte ki a pártban észlelt ellentétek megtörtént ki-egyenlítése fölött. A szerény vacsora elköltése és szívélyes társalgás után az egybegyűlte-k kitüntető ovátiói mellett ezután a hivatalos estélyre mentek a vendégek, átkisérve őket a 48-as kör tagjai közül is számosan. Keresztes Ferenc vendéglője zsuffolásig megtelt és pedig nemcsak a belső, hanem még az udvari nyári helyiségek is úgy, hogy a belső termek alig voltak alég csupán a társas estélyen résztvett nők befogatására. A hangulat mindvégig kelle-mes és kedélyes maradt; feiköszöntők sem hiány-zottak, míg végre Kossuth Ferenc kíséretével együtt nyugalomra vonult.

— **Emléktábla leleplezés.** A helybeli zsidó hitközség még Kossuth Lajos halálakor elrendelte, hogy annak emléke a késő utókor számára a templom falába erősített emléktáblá-val örökíttessék meg, mi a hitközséget egyuttal arra kötelezi, hogy a halálozás napján az el-hunyt lelke üdvéért imákat rebegjen az egek urához. Ez emléktábla elkészült és leleplezése november 13-án Kossuth Ferenc és nagy számu közönség jelenlétében ünnepi istentisztelettel tör-tént meg, mely alkalommal hmvásárhelyi kantus segédkezett és a hitközség új rabbija a megdi-csült felett emlékbeszédet tartott, mely a sza-badság, egyenlőség és testvériség eszméire ala-pítva a zsidó hittanból indokolta az emléktábla, felállításának jogosságát azon Kossuth Lajosért, ki a szabadság, egyenlőség és testvériség me-teremtője és lánglelkű hirdetője volt. Az ünnepi tiszteletet a kántus himnus eléneklésével fejezte be, miután a fekete márványból készült emlé-k-tábla és föliratai a nagynevű vendégek által közelebből megszemléltetett és az egész társa-ság — Kossuth Ferenc megható köszönetnyilvá-nítása után, eloszlott.

— **Kassza rablás.** A sövényházai kassza rablás állítólagos tettesei még vizsgálati fogság-pan vannak a szegedi kir. törvényszéknél és ez alatt a szegvári közpénztárt is majdnem hasonló sors érte. Ugyanis november hó 14 én virradóra ismeretlen tettes, vagy tettesek ellopták a köz-ségházán elhelyezett és bezárt wertheim szek-rény papírpénz tartalmát, mintegy 2200 forintokat. Álkulcsal hatolt be a tettes a szekrénybe és a papírpénzen tul minden egyebet érintetlenül hagyva, a mint megfoghatatlan módon bejutott a zárt helyiségbe, ép úgy távozott is, miután olyan adatok merültek fel a vizsgálat folyamán, melyek azt látszanak igazolni, hogy a község házának a kasszához vezető szoba ajtói zárva vnlak és a lopás után is zárva találtattak, csupán egyik vasráccsal ellátott ablak volt nyitva, azon keresztül pedig a ki- és bejutás — szakértők véleménye szerint — lehetetlen volt. A legszebb a dologban az, hogy ugyanez éjjel négy fegyveres csendőr volt a községházánál elszállásolva és a községi dobos is ott aludt még sem vett észre senki semmit.

— **A zsebtolvajok** úgy látszik nem sokat adnak a magyarnép lelkesedésére vagy inkább nagyon is felhasználják azt Kossuth Ferenc kör-utjában alkalmat keresvén a rendszerint bekövet-kező tolongásban, hogy mások zsebében koto-rásszanak. A hódmezővásárhelyi bevonulásnál — úgy látszik — különösen a mindszentiekre vetették szemüket, mert a mi nem sikerült Lőrinc János barátunk zsebe kiürítésénél, mert a tulaj-donos kellő időben észrevette a nemes szándékot, sikerült másoknál, a többi közt egy urhölgy 4 forinttal terhelt tárczáját minden feltűnés nélkül elemelték. A női ruhák hátsó zsebei különben is rendkívül alkalmasok a hasonló mütétek végre-hajtására.

— **Kossuth Ferenc** vissza honvsítása iránti kérvényét rövid uton vissza adta pótlás végett az előadó tanácsnok a kérvényező ügy-vejdjének. A pótlások megtörténvén, a kérvény érdemleges elintézését a legközelebb várják. Erdekesek az e tekintetben tett magyarázatok, mely szerint Kossuth Ferencnek, mint Magyar-hon szülöttjének, fölvételi esküt nem kellene tenni, sem honosítás előtt hosszabb ideig az or-szágbán tartózkodni. A fontos kérdés eldöntése tehát nem soká várhat magára.

— **Szegény ember sorsa.** Tóth Benedek polgártársunk keresett egyetlen fia számára meg-felelő menyasszonyt. A fiatalok megszerették egymást, ki is volt tűzve az egybekelés napja. Az örömapa azonban az örömnapot méltóan akar-ván megünnepelni és a ládafiából nem vehetvén elő, mit oda nem tett, kölcsön után nézett, hogy az elkerülhetetlen kiadásokat fedezhesse. Köl-csönt azonban nem kapott, de még olyan ember

sem akadt ismerősei között, a ki érette a kezeséget elvállalta volna, gondolta tehát, ha már az embernek sem hitele, sem mások előtt becsülete nincsen, minek éljen és november 12-én az udvarán lévő fa egyik száraz ágára felakasztotta magát. A gondos apa, özvegyet és egyetlen házasságú fiát hagyta hátra.

— **A szentesi szabadelvű párt** Fekete Márton elnökle mellett, a lapok közlése szerint elhatározta, hogy Kossuth Ferencnek nem tiszteleg. Ezért jutott Fekete Márton a „Cseh” előnévhez, a mi alighanem rajta marad, mint pártján a „Pákalic” elnevezés.

— **Felkérlettünk** a következő közérdekű hirdetés közlésére. Csongrádvármegye alispáni hivatala részéről közhírre tétetik, hogy a legtöbb adót fizető törvényhatósági bizottsági tagoknak, a vármegyei igazoló választmány által egybeállított, 1895. évre érvényes birandó névjegyzéke mai naptól kezdve folyó hó 29-éig bezárólag az alispáni iktató hivatalban közszemlére kitétetvén, ugyanott bárki által megtekinthető, s az ellene netán emelhető írt lebeszések ugyan ezen határidő alatt az állandó bíráló választmányhoz megtehetők. Szentés, 1894. november hó 14-én. Dr. Csathó Zsigmond alispán.

— **A vármegye csinyjéről** ír a „Szentési Lap,” hogy tudvalevőleg a város fogatai felvannak mentve a kövezet és hidvám fizetésének kötelezése alul. Kossuth Ferenc elutasítása alkalmával azonban az a meglepetés érte a város küldöttségét, hogy a Tiszánál föltartóztatták a vámszedők és követelték a vámdíjat. E föltűnő eljárás miatt megkérdeztetvén, előadták, hogy a vármegyétől kemény parancsolat érkezett, hogy a Kossuth Ferencet és kíséretét szállító városi fogatok után be kell követelni a vámdíjat. Ehez nem kell kommentár.

— **Kossuth Ferenc levele**, melyet Jókai Mór kossorus írónkhoz, annak a lapok hasábjain megjelent atyai tanácsaira vonatkozólag intézett a következőleg szól:

„Kedves és tisztelt barátom!

Én a te nevedet gyermekkoromban tanultam meg tisztelni és azon a gyászos napon, midőn atyám ravatala mellé áltál, megtanultam személyedet szeretni. Öröm és tanulság volna tehát rég nézve veled vitatkozni, de mégis engedéd meg, hogy ez alkalommal est ne tegyem. Axon kérdés, melyet te fölhosztál ama nyílt levélben, melylyel megtiszteltél, több mint két évtized óta vitatja az országnak két nagy pártja. Dicsőült atyám nyilvánította véleményét e kérdésről. Én atyám oldala mellett tanultam magyar maradni, magyar hazámat szeretni és tőle tanultam a magyar viszonyokat ismereni. Te, a ki a szív és ész embere vagy, természetesen fogod találni, hogy ilyen mester tanait lelkemből nem lehet kiirtani senkinek, Oly ember vagyok, ki komoly dolgokkal komolyan és higgadtan szoktam foglalkozni. Megtanultam az élet azon iskolájában, hol a nagyobb polgárosult államok a mesterek, azt, hogy mit, mikor és hogy lehet tenni? Tévedhetek, de szándékaim tiszták és szívem nyílt, átlátszó, mint egész életem. Nem járok babérokat szedni; sokszor köteles szerénységemet bántja a lelkes fogadtatás, de midőn rá gondolok, hogy az éljenivalóság azon nagy szellemnek van szánva, ki életmet vezet, míg el nem költözött, földobban szívem és látom, hogy helyesen teszem, ha ismerkedni megyek a magyar néppel. Es mielőtt a polgári kötelesség teljesítése terére lépnék, nekem, ki 44 évig távol voltam hazánktól, szükséges, hogy megismerjem azon országot, melynek érdekeit védeni s előmozdítani leszek én hivatva, midőn visszanyerem polgári jogomat; és ha erre engem egy választókerület érdemesnek talál, es minden állampolgárnak joga, Kossuth fiának pedig kötelessége, nem törődve a félreértésekkel. Ne vitatkozzunk tehát, tisztelt és szeretet ősz barátom! Haladjunk lelkiismeretes meggyőződésünk eltérő bár, de egyes útjain és hídd meg, hogy mindig boldog leszek, midőn érdemteljes jobbotat megszoríthatom.

Kossuth Ferenc.”

— **Nyilatkozat.** A „Magyarország” nov. 16-iki számában a következő „Nyilatkozat” van közzé téve: A november hó 14-iki fővárosi lapokból olvastam, hogy Kossuth Ferencnek szentesi

fogadtatása alkalmából Szentesen a szabadelvű párt Fekete Márton elnökle alatt határozatot hozott, melyben ezen pártnak tagjai megközlák, hogy mely alapon kívánnak teljesen elzárkózni Kossuth Ferenc fogadtatása elől. Hiszem, hogy, ha Fekete Márton elolvasása ezen állítólagos határozatot, mint honét uri ember, magasztalt azt a hazai sajtóban megcáfolni, mert Szentesen kormánypárti emberek vannak ugyan, de szabadelvű párt nem létezik s így egy nem tétező párt sem Fekete Márton, sem más elnökle alatt értekezletet nem tarthat és határozatot nem hozhat. A lapokban közzé tett határozat tehát a közönség megtévesztésére szánt mistifikationál egyébnek nem tekintheti annyival is inkább, mert Kossuth Ferencet nem párt, hanem Szentés város közgyűlésének, — a mely közgyűlésben Fekete Márton maga is személyesen részt vett, — egyhangulag hozott határozata alapján Szentés város közönsége a maga hatóságának vezérlete mellett fogadta és ünnepelte.

Ezen nyilatkozatot azon felháborodás magyarázatául kívántam közzé tenni, amely Szentesen a Kossuth Ferenc tiszteletére rendezett banketten egész a keserűség hatásával tört ki, mikor ott a fővárosi lapokból az állítólagos szabadelvű párti határozat felolvastatott. Budapest, 1894. évi nov. 15. Sima Ferenc m. k. országgyűlési képviselő.

— **Az egyházpolitikai törvényjavaslatok** most vannak szentesítés alatt és mint az egyik napilap tudni véli, egyik azon okból késik a szentesítés, mert a leírásban tollhiba volt és újra kellett a leírást eszközölni.

— **Telekkönyvi betétek** Algyő község határára nézve elkészülvén, a szegedi királyi törvényszék által a munkálatok befejezése és a forgalomnak átadása azon felszólítással tétetik közzé, hogy:

1., mindazok, a kik az 1886. XXIX. t.-c. 15. és 17. §-ai alapján — ide értve a §-oknak az 1889. évi XXXVIII. t.-c. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889. évi XXVIII. t.-c. 8. §-a alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, a végből törölési keresetüket, azaz pedig, a kik valamely teherterhelés átvitelének az 1886. évi XXIX. t.-c. 22. §-a, illetve az az 1889. évi XXXVIII. t.-c. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, a végből keresetüket hat hónap alatt, vagyis az 1895. évi május hó 31. napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után indított keresetük annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2., hogy mindazok, a kik az 1833. évi XXIX. t.-c. 16. és 18. §-ai esetében — ide értve az utóbbi szakaszának az 1889. évi XXXVIII. t.-c. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birkos tulajdonjogaik bejegyzetése ellenében ellentmondással élve kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis az 1895. évi május hó 31-ik napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz benyújtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után ellentmondásuk többé figyelembe vételre nem fognak;

3., hogy mindazok, a kik a fentebbi 1. és 2. pontban körülírt esetekben kívül a betétek tartalma által előbb nyírt nyilvánkönyvi jogukat bármely irányban sértve vélik, az e tekintetben felszólításukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az 1895. évi május hó 31-ik napjáig bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmúltá után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján, és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadtathatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adták át, — hogy amennyiben azokhoz egyszerűen egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlélag benyújtanak — az eredetiket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik. Felhívjuk rá az érdekelt körök figyelmét.

Apróságok.

Kétféleképen.

Hadnagy: Te János, tulajdonképen hogy kerültem én az ágyamba?

Inas: Hát jól mulattak az éjjel hadnagy urék, aztán szépen hazahoztuk a Pista pajtá-sommal.

Hadnagy: Helyes . . . Hol az őrmester?
Inas: Ivott az éjjel és részegen hozták haza, mint a disznót!

Törvényszék előtt.

— Vádlott, nős ön?
— Nem én! Nem is leszek.
— Látja, maga olyan okos ember és aztán mégis lopásra adta magát.

Jófejta számar.

Az őszi vásáron árulta a debreczeni juhász szamarát s a venni akarónak így dicsérete fel:
— Már ezért jót állok, mert a magam fajtajából való!

Nevettető fejták.

ITT NYUKSZIK EGY KIS ÖKRÖCSKE,
AZ IDŐSB ÖKÖR GYERMEKE.
A JÓ ISTEN NEM ENGEDTE,
HOGY ÖREG ÖKÖR VÁLJÉK BELŐLE.

E HANT ALATT NYUKSZIK NAGY JÁNOS,
KIRE ELTÉBEN NEM MARADT SEMMI JUS
AMIÓTA ITT VAN, KARPÓTOLVA VAGYON
A MIKOR IS RÁESETT E VAGYON.

SIRALOM VÖLCYÉBŐL SOKAN MULNAK KI
ITT NYUKSZIK DURÓ ISTVÁN AKI
40 ESZTENDEIG TEKERTE A CSAPOT,
BÁRSONY SAPKÁT VISELT NEM PEDIG
KALAPOT.

Szerkesztői üzenetek.

— S. N. Baks. Semmi sincs kizárva, a mi szellemileg élvezhető. Nyomda alá fél papírlapot (kutyanyelv) kérünk használni. A „Nem tudom én . . .” egyelőre tartalék marad.

Vasuti menetrend.

Szentés—h.-m.-vásárhelyi vonal.

Szentés—H.-M.-Vásárhely.

Szentésről indul 4 óra 50 perc éjjel, 8 óra 45 perc reggel, 5 óra 13 perc délután.

Mindszentről indul 5 óra 48 perc reggel, 9 óra 41 perc d. e. 6 óra 17 perc délután.

H.-M.-Vásárhelyre érkezik 6 óra 40 perc reggel, 10 óra 32 perc délelőtt, 7 óra 10 perc éjjel.

H.-M.-Vásárhely—Szentés.

H.-M.-Vásárhelyről indul 7 óra 40 perc reggel, 4 óra 4 perc délután, 8 óra 11 perc éjjel.

Mindszentről indul 8 óra 47 perc d. e. 5 óra 12 perc d. u., 9 óra 18 perc este.

Szentésre érkezik 9 óra 30 perc délelőtt, 5 óra 55 perc délután, és 10 óraker éjjel.

H. M.-Vásárhely—szegedi vonal.

H.-M.-Vásárhely—Szeged.

H.-M.-Vásárhelyről indul 6 óra 57 perc reggel, 3 óra 58 perc délután, 9 óra 25 perc éjjel.

Szegedre érkezik 7 óra 53 perc reggel, 4 óra 33 perc délután, 10 óra 20 perc éjjel.

Szeged—H.-M.-Vásárhely.

Szegedről indul 3 óra 30 perc éjjel, 10 óra 5 perc délelőtt, 6 óra 52 perc este.

H.-M.-Vásárhelyre érkezik 4 óra 34 perc reggel, 10 óra 50 perc délelőtt, 8 óra 01 perc este.

Gözhajózás.

Szolnokról szerdán és szombaton reggel 5 óraker, déltájít van Mindszenten.

Szegedről kedden és pénteken 5 óraker Mindszentre érkezik 8 óraker.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: Tary Endre.